

"Știința și puterea
sunt unul și același lucru."

(Fr. Bacon)

De Anul Nou, Încă o dorință împlinită

Mihai Mihăiță

Acum, când dorința noastră de afirmare se concretizează și prin constituirea **Academiei de Științe Tehnice din România**, menită să atragă și să consacre elitele ingineresti, este firesc să pornim la drum cu unele gânduri.

Aspirația cea mai importantă este ca imensul potențial de creație din ființa românească să cuprindă lumea reală, să lumineze drumul destinului neamului și să-l ducă pe calea demnității și prosperității. Călăuziți de forța morală, să devenim mai puternici prin mijloace spirituale, iar prin muncă și pricepere să dezvoltăm baza materială.

Să facem ca știința să reacționeze prompt și durabil la șocurile produse de schimbare.

Pătrunderea complicatelor taine ale științei și consacrarea sunt deziderate pe care le vom urmări fără răgaz și de aceea nu se poate concepe compromisul.

Ambiția și dorința noastră au constat în înfăptuirea unei Academii capabile, prin rigoare științifică, să împiedice influența ignoranței active, să concretizeze toate obiectivele politiciilor de dezvoltare ale științei ingineresti și de schimbare, cerute de inovațiile radicale ale lumii în care trăim.

Eforturile noastre spre o finalitate benefică nu vor fi influențate de condițiile improprii în care vom fi nevoiți să creăm, cunoscând că schimbările nu pot fi realizate fără ofensiva științei și fără demolarea obstacolelor.

Ideile și conceptele ce vor fi propuse de Academie, chiar dacă uneori vor avea numai darul să sensibilizeze, să stârnească curiozitate, vor reprezenta și numai prin aceasta un câștig. Provocarea la reflecție, mai ales atunci când nu este vorba despre un fapt izolat, va duce la multe gânduri și fapte innoitoare, la stimularea potențialului creator, acum, când este atât de necesară încurajarea noului.

Într-o lume a competiției, cunoașterea reprezintă o dimensiune a realității obiective. Fără perfecționarea informației nu este de conceput progresul științei, tehnicii, economiei și al societății în ansamblu. Informația va determina creșterea competenței, iar transformarea eficientă a acesteia în performanță, în condițiile creșterii competenței creative, apare ca o necesitate de prim ordin în sistemul concurențial în care trebuie să ne dezvoltăm.

La acest sfârșit de secol, resursele inepuizabile ale materiei cenușii au devenit mult mai importante decât resursele naturale, limitate și epuizabile, iar omul de știință devine o figură centrală a progresului tehnic.

ASOCIAȚIA GENERALĂ A INGINERILOR DIN ROMÂNIA

UNIVERS INGINERESC

BILUNAR DE OPINIE ȘI INFORMARE

ANUL VIII * NUMĂRUL 1 (167) * 1 - 15 IANUARIE 1998 * 600 LEI

La mulți ani, 1998!

ACADEMIA DE ȘTIINȚE TEHNICE DIN ROMÂNIA

La început de drum

acad. Radu Voinea, președintele ASTR

Să-mi fie îngăduit ca, înainte de a prezenta **Academia de Științe Tehnice din România**, să amintesc definiția noțiunii de

"științe tehnice", deoarece adesea această noțiune este confundată cu cea de tehnică.

În trecut, când științele naturii nu erau dezvoltate, omul de știință avea posibilitatea să-și construiască singur sau ajutat de câțiva meșteri pricepuți, instalația experimentală cu ajutorul căreia verifica legile naturii pe care le descoperea. Când științele naturii s-au dezvoltat, s-a constatat că aplicarea în practică a acestor descoperiri nu mai era o operație atât de simplă. Ceea ce reușea foarte bine în laborator, nu mai reușea în instalația pilot, iar ceea ce reușea foarte bine în instalația pilot, nu mai reușea în instalația industrială. Apărea din ce în ce mai clar că activitatea de aplicare practică a rezultatelor științelor naturii este prin excelență o activitate de cercetare științifică propriu-zisă, de cel mai înalt nivel, și nu o simplă "tehnologie". Între științele naturii și tehnică își făceau loc tot mai mult o categorie nouă de științe, **științele tehnice**.

Structura științelor tehnice este total diferită de cea a științelor naturii. În timp ce într-o știință a naturii oarecare, de exemplu mecanica, ori

electromagnetismul, omul de știință, pornind de la principii, rămâne în domeniul științei respective și caută să descopere noi adevăruri, în științele tehnice, omul de știință este pus în fața unei probleme practice pe care trebuie să o rezolve cât mai bine posibil. Pentru aceasta, el trebuie să aibă cunoștințe din cât mai multe științe ale naturii, pentru a găsi soluția optimă. Un exemplu simplu ne poate convinge: dacă se cere unui cercetător care lucrează de regulă în domeniul ingineriei mecanice să construiască un aparat cu care să se măsoare viteza, el nu trebuie să apeleze neapărat la o soluție mecanică, pentru că viteza este o mărime mecanică; este posibil ca un aparat electronic să fie superior. Este necesar, deci, ca omul de știință care activează în domeniul științelor tehnice să aibă cunoștințe temeinice, dacă se poate, în **toate** științele naturii, chiar și din biologie!

Privită din această perspectivă, personalitatea celui care activează în domeniul științelor tehnice apare mult mai impunătoare decât suntem obișnuiți să-o vedem.

(Continuare în pag. 5)

Lucrările celui de

AL 25-LEA CONGRES AL AGIR

După cum v-am anunțat în nr. trecut, continuăm publicarea integrală a luărilor de cuvânt ale delegaților la Congres, în ordinea înscrierii la cuvânt.

(pagina 4)

Academia de Științe Tehnice din România

Așa cum am promis, revenim cu informații suplimentare privind constituirea **Academiei de Științe Tehnice din România**, publicând în acest număr lista membrilor fondatori, conducerea și statutul ASTR.

(paginile 5-6)

Inginerii și managementul

(pagina 3)

Mari personalități ale asociațiilor generale ale inginerilor

ing. NICOLAE P. ȘTEFĂNESCU (1864 - 1937)

În localul "Societății Politecnice", în ziua de 26 august 1934, a avut loc dezvelirea unui basorelief cu chipul din profil al inginerului N.P. Ștefănescu, cel care a condus destinele Societății între anii 1920-1931, în calitate de președinte. Lucrarea de artă a fost opera sculptorului G. Stănescu. Era duminică, ora 11, când în sala de studii și consfățuirii a Comitetului de conducere s-au adunat un număr mare de personalități din lumea industriei, finanțării și ingineriei de toate vârstele, membri ai Societății. Guvernul țării a fost reprezentat prin ministrul industriei și comerțului.

În conferințele lor, cei care l-au omagiat și-au arătat recunoștința față de activitatea neobosită a fostului președinte, a cărui cea mai importantă realizare a fost contribuția la construirea sediului din Calea Victoriei nr. 118, precum și pentru activitatea inginerescă pe care a desfășurat-o, timp de 48 de ani, ca funcționar de stat și în industria și comerțul particular românesc.

Un exemplu de muncă dezinteresată și entuziastă în cadrul "Societății Politecnice"

S-a înscris printre membrii Societății în anul 1888, după absolvirea studiilor.

A fost ales, în anul 1907, în Consiliul superior al "Buletinului Societății Politecnice", în care se publicau proiecte și lucrările originale ale inginerilor români din diferite domenii, ca: mecanică, electricitate, construcții, minerit și altele.

În anul 1914 s-a stabilit în București și a fost ales membru în Comitet, din care a făcut parte tot restul vieții. În același an a fost ales membru în "Comisiunea pentru construcția localului Societății" și cooptat în "Delegațiunea permanentă". Situația financiară a Buletinului Societății era precară când a fost ales cenzor și, căutând să o îmbunătățească, a procurat subvenții și reclame bine plătite.

În timpul în care la președinția Societății (1916-1919) era inginerul Teodor Dragu, vicepreședinte a fost N.P. Ștefănescu.

După primul război mondial, situația Societății era jalnică. Localul în care aceasta funcționa a fost devastat de trupele germane, dar și de cele aliate; acesta era nefolosit. Prin strădania vicepreședintelui, sediul a fost reparat, activitatea s-a reluat și s-a dezvoltat. Buletinul reapare în 1919, cu 228 de pagini și, în anul următor, cu 932 de pagini, realizând și venituri importante.

La sfârșitul anului 1920,

apreciindu-se spiritul de inițiativă, perseverența și entuziasmul său în realizarea obiectivelor Societății, i se încredințează conducerea și administrarea în calitate de președinte, funcție pe care o va deține până la retragerea sa, în anul 1931.

După ce a preluat funcția, cu acordul unanim al membrilor, Societatea s-a implicat în toate problemele care priveau dezvoltarea industriei și economiei românești, având o importantă influență în luarea de decizii de către politicieni. Căile ferate au fost distruse în timpul războiului, se vehicula ideea concesiunii atelierelor C.F.R. și chiar a întregii exploatare unor firme străine. Societatea, prin președintele Ștefănescu, se opune cu argumente bine formulate și căile ferate rămân în administrația românească. În problema concesiunii construcției de șosele moderne, a unificării învățământului tehnic superior, a respectării titlului de inginer și în multe altele, ideile emanate de la el au avut efectul dorit și guvernarea au ținut cont de acestea.

Iată care era concepția sa în această privință, cităm: "...imi permit să recomand «Societății Politecnice», ca să continue a examina și în viitor chestiunile de interes general, în legătură cu cunoștințele noastre, de a arăta guvernelor părerile Societății și a nu descuraja când cuvântul ei nu este admis. Noi să căutăm să ne facem datoria".

În timpul mandatului său, inginerul Ștefănescu a depus eforturi deosebite pentru îndeplinirea idealului care părea de nerealizat, din lipsa de fonduri, ca Societatea să aibă un sediu în proprietate pe Calea Victoriei, cea mai importantă stradă a orașului. Soluția pe care a găsit-o, în 1924, a fost ingenioasă și realistă. Pe terenul aparținând Societății, construcția s-a ridicat în coproprietate cu alte societăți. Subsolvul, primul etaj și magazinele au fost de la început ale societății, iar etajul șase a fost cumpărat ulterior. Mobilierul a fost donat de admiratori. Construcția a fost începută în 1925 și terminată în 1927, iar inaugurarea oficială a avut loc în ziua de 11 martie 1928. Când totul a fost terminat, Societatea nu avea nici o datorie. La inaugurarea localului, **Constantin Olănescu**, membru fondator al Societății (care nu a putut participa), a trimis o scrisoare din care cităm: "A fost într-adevăr o baghetă magică și aceea a fost iubitul nostru Președinte activ, Nae

Ștefănescu..."

În serviciul economiei naționale

Copil fiind, în casa părintească a primit o educație religioasă bazată pe morala creștină.

Școala de Poduri și Șosele, în timpul studenției sale, a fost condusă de inginerul Gh. Duca, un pedagog sever, înconjurat de profesori foarte buni, care le cerea studenților să fie disciplinați și conștiințioși. Astfel, a avut parte de o pregătire profesională excepțională. A absolvit facultatea și a obținut diploma de inginer în anul 1887, după care a fost angajat de ilustru inginer Anghel Saligny, în Serviciul poduri și docuri, la centrala din București. Aici a lucrat ca inginer proiectant pentru docurile din Galați și Brăila. La cererea sa este transferat la Galați, unde va conduce șantierul de construcție a docurilor, în calitate de inginer asistent.

Apoi a fost delegat de Saligny să supravegheze și să recepționeze calitatea oțelurilor fabricate pentru podurile peste Dunăre, Borcea și alte poduri mai mici de cale ferată, sarcină de serviciu pe care a executat-o timp de doi ani la diferite uzine din Germania (Krupp), Franța (Creusot) și Belgia.

În anul 1895 este numit director superior al docurilor din Galați și Brăila și din anul 1897 cumulează și funcția de director al N.F.R. (Navigația Fluvială Română). În aceste funcții a avut inițiative organizatorice, legislative și de ordin social. A proiectat și executat importante lucrări de instalații și mecanizare a celor două porturi dunărene. A inițiat un sistem de retribuire a muncitorilor, prin care ei să participe la beneficii și, înainte de a se fi introdus legislația asigurărilor pentru muncitori, a constituit o casă de ajutor pentru personal, prin care erau asistați bolnavii și accidentații și se acordau pensii de bătrânețe.

După 27 de ani în serviciul statului, timp în care a trecut prin toate treptele ierarhiei ingineresti, de la inginer asistent la cea mai înaltă, aceea de inginer inspector general, în anul 1914 trece în serviciul particular: la propunerea și insistența inginerului **Vintilă Brătianu**, se transferă la Banca Românească în funcția de director, ca după un an să fie avansat director general și apoi președinte al consiliului de administrație și administrator delegat. Aici, timp de douăzeci de ani, a dus o activitate prin care a influențat dezvoltarea economică și industrială a țării, acordând credite întreprinzătorilor români care prezentau garanții.

Prin munca depusă în slujba țării și a Asociației inginerilor, rămâne un admirabil exemplu de urmat.

Mihai Olteanu

Manifestări științifice la ACADEMIA ROMÂNĂ

În Aula Academiei Române s-a desfășurat la 3 decembrie 1997 simpozionul cu tema **Relațiile internaționale ale României în domeniul cercetării științifice a apelor**, organizat de Comisia de limnologie a Academiei Române.

În Sala Prezidiului Academiei Române s-a desfășurat, tot la 3 decembrie 1997, sesiunea anuală de comunicări științifice a **Comitetului Român de Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii (CRIFST)**.

Elena Solunca

COMUNICAT

Academia Română anunță cu profundă durere dispariția marelui pictor **Corneliu Baba**, membru al Academiei Române.

Născut în 1906 la Craiova, Corneliu Baba a absolvit cursurile Facultății de Litere și Filozofie din București și pe cele ale Academiei de Arte din Iași, fiind apoi profesor la Academia de Arte Frumoase din Iași și București. Personalitate de primă mărime a artelor plastice românești, devenit o legendă vie, înzestrat cu un talent de excepție, animat de pasiunea pentru muzică și pictură, Corneliu Baba s-a impus în conștiința artistică a vremii noastre, lăsând o valoroasă moștenire în care fidelitatea față de tradiție i-a inspirat o creație originală, pătrunsă de gravitatea condiției umane, așa cum se poate distinge, mai ales, în portretele unor figuri de seamă ale vieții noastre culturale, ca și ale unor oameni obișnuiți. În aceste portrete, ca și în alte compoziții care l-au făcut celebru, transpare în linii și culoare o înaltă conștiință despre destinul uman ce-și poate dobândi seninătatea înfruntând vitregiile timpului și refuzând orice compromisuri. Tablourile sale au putut fi admirate cu prilejul unor expoziții personale și de grup deschise, de-a lungul anilor, în țara noastră și în numeroase alte țări ale lumii.

Acum, când comunitatea academică și toți iubitorii de frumos simt dispariția lui Corneliu Baba ca pe o grea pierdere, rămâne pentru posteritate întreaga sa creație ca un sfetnic și ca un îndemn de a fi, mai presus de tot, noi înșine.

PREMIERE ENERGETICE ÎN ROMÂNIA (XII)

În primii ani ai secolului nostru a intrat în actualitate regularizarea și amenajarea complexă a râului Bega. Valorificarea sa energetică s-a materializat în 1910, prin punerea în funcțiune la Ghironda (în amonte de oraș), a primei hidrocentrale de tip baraj de pe teritoriul României. Aici au fost instalate 3 turbine Francis orizontale, de fabricație Ganz-Danubius, cu puteri de 660 CP fiecare, echipate cu generatoare Ganz de câte 400 kW, 2x1000 V, curent alternativ bifazat la 50 Hz. Hidrocentrala era racordată la barele termocentralei și a produs în 1912 o cantitate de energie de 4 ori mai mare decât aceasta. În acel an, numărul abonaților ajunsese la 6280; ei

dețineau peste o mie de motoare cu o putere de peste 3000 kW; mai existau 1645 locuri de lampă în rețeaua stradală, precum și stația de convertizoare pentru alimentarea tramvaielor.

Un nou eveniment are loc în 1913: este montată prima turbină tip Zoelly de 3000 CP, fabricație Lang, cuplată cu un generator Ganz. Paradoxal, în timpul războiului, numărul și puterea consumatorilor au continuat să crească, apărând dificultăți în satisfacerea sporurilor de cerere. Amplificarea instalațiilor de producere se va realiza abia în 1926, fiind precedată de trecerea la curentul alternativ de 42 Hz; abia după cel de al doilea război mondial se va introduce frecvența de 50 Hz.

Din punct de vedere organizatoric, schimbări mai importante au avut loc numai în anii de început, în perioada concesiunilor, care au revenit mai multor societăți. După 1892, Primăria a decis exploatarea instalațiilor în regie proprie. A renunțat la contractele cu concesiunii și a înființat "Uzina Electrică a Orașului Timișoara", care, în 1903, a înglobat și tramvaietele. Ulterior, după război, devine "Uzina Electrică Comunală Timișoara", iar în 1938, "Întreprinderile Electromecanice Municipale Timișoara", denumire sub care va funcționa până la naționalizarea din 1948.

Claudiu-Viorel Săvulescu

Din vârful peniței

Guvernului

Remanierea a fost dură,
Avem acum și tehnocrații!
De-aplică teoria pură,
Rămânem iarăși nemâncați.

ing. Viorica Anghelii Mocanu

Democrației "originale"

Da, democrația-i dură,
Cât atși dreg-e voi din gură:
Câtiva jură că nu fură,
Alții fură doar, nu jură,
Însă cei mai mulți injură
Și-o pândesc la coitură...

Madam

INGINERII ȘI MANAGEMENTUL

Tema - tentantă prin semnificațiile ei în lumea noastră, a inginerilor - ridică unele probleme legate de starea inginerului și statutul său în societatea civilă de azi.

Parcurgând treptele formative ale unei școli caracterizate prin rigurozitate științifică și finalitate practică, inginerul este exponentul unei profesii legate intrinsec de avansul societății. În acest proces de evoluție, inginerul deține rolul principal în implementarea noului și coordonarea aplicării lui în planul activității economice curente. Iată de ce, în desfășurarea misiunii sale sociale, el își are locul - în mod firesc - printre elitele societății, în cadrul eșalonului de conducere a unei societăți normale. Adăugarea acestui substantiv nu este întâmplătoare, pentru că, de-a lungul istoriei, toate societățile prospere au fost conduse de elite.

Înlăturând semnificațiile peiorative de ordin social cu care a fost asociată această denumire în ultimii 50 de ani, integrăm acestui grup social acele atribute prin care înșăși societatea, prin mijloacele ei specifice, selectează spiritele elevate, capabile, organizate și loiale, distinse prin faptele și profilul moral-volitiv de restul membrilor societății. Prin analogie, în cazul înlăturării acestui grup, intervine o stare de anomie, caracterizată prin lipsa de reguli morale și juridice, menite să organizeze viața economică și socială. Exemple de acest gen am avut și avem încă în lume.

Lipsa acestor norme se resimte, la nivelul omului obișnuit, prin apariția unui sentiment de insecuritate, de teamă permanentă, ce duce la acțiuni revendicative, în paralel cu creșterea agresivității. Cu alte cuvinte, o întreagă societate devine bolnavă, atunci când regulile, tradițiile și legile se modifică în mod bruscă, dispar sau se întârzie înlocuirea lor în timp. Lipsiți de vechiul sistem de valori, prin care se raportau permanent la situațiile sociale, oamenii devin vulnerabili, dezorientați și nervoși. Dezordinea psihologică creată de

schimbările rapide ale normelor sociale, pe care individul nu le poate asimila cu aceeași viteză, are ca efect creșterea numărului de agresiuni, sinucideri, alienații și îmbolnăviri. Lipsa de legi și regulamente post-decembriște, ca și aplicarea defectuoasă a celor existente i-au făcut pe tineri să-și piardă încrederea în viitor și să se adapteze foarte greu prezentului.

Îngustarea limbajului, rigidizarea lui - până la cel de lemn - reducerea la "bine" și "rău" fără nuanțări, sunt percepute ca o amenințare a intimității omului. De aici limitarea, ignoranța și intoleranța, motiv pentru care semidoxa, ignoranța și intoleranța au luat proporții nebanuite de mari.

Dacă luăm în considerare cele enunțate de La Rochefoucauld, anume că "sunt trei feluri de ingoranță: a nu ști ce ar trebui să știi, a ști rău ce știi și a ști ce nu ar trebui să știi", alături de sentințele lui Stelian Filip: "Prostul este manevrabil, deșteptul maleabil, iar semidoctul imbatabil", precum și faptul că, totdeauna, este auzul cel ce țipă mai tare și lui i se va da mai întâi, ne putem face o imagine clară despre ce a fost și ce este. Căci, așa cum arată Gaston Berger, "fiecare conștientă după sine tipul normal de om, reconstituindu-i pe ceilalți după imaginea sa și scoțând în afara umanității adevărate pe toți cei care nu corespund modelului personal".

După Vasile Breban, inginerul este un specialist cu calități superioare în lucrările tehnice de concepție, de proiectare și de conducere, iar "a conduce" înseamnă acțiunea de îndrumare a unui grup de oameni, de dirijare a unei activități exercitată pe bază de decizii adoptate.

Se spune că un conducător știe să conducă bine, atunci când este capabil să obțină din partea lucrătorilor săi, cu asentimentul lor, rezultatul dorit, în timpul dorit și de calitate necesară. Asentimentul lucrătorilor săi se obține numai atunci când aceștia sunt convinși de

utilitatea muncii lor, ascultându-le părerea și motivându-se față de ei. Oamenii își vor da acordul în mod conștient.

Stilul de conducere este o metodă de a conduce un colectiv de oameni, de a-l motiva în fața oamenilor, pentru ca ei să muncească cu performanțe ridicate, de a organiza munca și de a coordona eforturile pe care ei le fac pentru îndeplinirea sarcinilor.

Stilurile de conducere caracteristice pot fi clasificate astfel:

1. **Stilul abuziv-autoritar**, în care conducătorul nu ține cont de părerea subordonaților, lichidează autoritar eventualele neînțelegeri etc. Este stilul de conducere practicat la noi până la Revoluție în cele mai multe întreprinderi. Din păcate, acest stil se mai întâlnește și azi în multe întreprinderi. De aici apar cele mai multe probleme care duc în final la greve. Stilul abuziv-autoritar are drept caracteristică lipsa de încredere a conducătorului în capacitatea altora. Majoritatea deciziilor se iau la nivelul cel mai înalt; cadrele de conducere care practică un astfel de stil consideră că, prin poziția lor, sunt singurele în măsură să stabilească obiectivele ce trebuie realizate și să găsească acele căi pentru a determina personalul să-și facă datoria. Neîncrederea, ostilitatea și insatisfacția predomină în acest stil de conducere.

2. **Stilul comunicativ-participativ**, în care conducătorul asigură participarea lucrătorilor la stabilirea sarcinilor de muncă și la rezolvarea altor probleme în legătură cu munca; subalternii au acces liber la informațiile de care au nevoie, li se oferă facilități pentru perfecționarea profesională, li se dă posibilitatea să execute lucrări care le produc satisfacții personale, sunt apreciați după meritul personal sau colectiv și ajutați să învețe din greșeli. Eventualele conflicte de muncă sunt mediate. Stilul se caracterizează prin încrederea între cei ce conduc și cei conduși. Fiind implicați în luarea deciziilor, subalternii își asumă răspunderea aducerii lor la îndeplinire

și nu mai privesc deciziile conducerii cu neîncredere. Controlul ierarhic se înlocuiește în mare parte prin autocontrol, completat cu controlul prin rezultate. Acest stil de conducere se întemeiază pe ierarhia nevoilor umane, căutând să îmbine cât mai judicios stimulentele materiale cu cele morale.

3. **Stilul democratic**, care este o combinație între celelalte două. Deoarece există tendința de a pune semnul egalității între conducere și management, îl voi cita pe Malcolm Peel, care reliefează semnificațiile acestor două noțiuni.

Managementul este atât artă, cât și știință. Pentru a fi un manager eficient, este nevoie de aptitudini distincte, la fel ca în orice altă profesie. Din păcate, se întâmplă des ca acei ce au reușit în domeniul lor să fie promovați în posturi de manageri, posturi în care aptitudinile care le-au adus succesul nu le mai sunt de nici un folos; de exemplu, un profesor foarte bun care a devenit director, un meșteșugar care devine șef de echipă, un inginer promovat manager.

Conceptul de competență specifică în management, distinct față de cunoștințele și aptitudinile funcționale, este fundamental. Cunoștințele sunt, în general, un avantaj. Managerii trebuie să știe cum și de unde să obțină cunoștințele și informațiile de care au nevoie și de multe ori vor angaja alți oameni care le-a furnizeze. Managerul eficient are și alte aptitudini manageriale: abilitatea de a chestiona experții, de a le înțelege nevoile și problemele, de a-i ajuta etc.

Cea mai simplă definiție a managementului este "atingerea unor obiective prin intermediul altor oameni".

Orice muncă are elementele manageriale, dar actul managerial complet (secvența managerială) cuprinde patru faze: planificarea; organizarea; implementarea și controlul.

În fiecare etapă a secvenței manageriale, managerul are trei

sarcini principale: rezolvarea problemelor; luarea deciziilor și comunicarea.

Nu există un manager tipic. Iată câteva trăsături de caracter ce pot fi utile în management:

- hotărâre, extrovertire, abilitatea de a tolera ambiguitatea și nesiguranța;

- plăcerea de a avea putere, decizie, perseverență, capacitatea empatică, capacitatea de a trece cu ușurință de la un lucru la altul;

- înțelegerea intuitivă a celorlalți, puterea de a suporta stresul.

De asemenea, nu există un profil al managerului perfect. Iată și câteva trăsături de caracter care îi pot crea probleme:

- conștiință de sine și timiditate;
- perfecționism (mai ales în detalii);

- o abordare puternic rațională, dorința de a cunoaște pentru sine;

- dorința de a da prioritate familiei sau activităților din timpul liber;

- o fire bună și blândă.

Ca orice ocupație, managementul determină satisfacții caracteristice, ca de exemplu producerea unui profit, munca prin intermediul altora, crearea unor schimbări vizibile în lumea reală, rezolvarea unor probleme practice dure, depășirea obstacolelor, luarea de decizii ș.a. Această activitate poate produce, însă, și frustrări, cum sunt: stres continuu și copleșitor, inabilitatea de a trece peste dificultăți iraționale și necontrolabile, conflicte cronice de personalitate, priorități contradictorii și în schimbare permanentă, un mediu de lucru solicitant, mereu în schimbare ș.a.

Ca orice problemă majoră, aceasta nu-și poate găsi rezolvări exhaustive și prezintă - pentru fiecare inginer implicat în activitatea de management - o problemă de abordare potrivit calităților moral-volitiv ce formează personalitatea fiecărui subiect.

ing. Victoria-Nadejda
Priscop,
Filiala AGIR Galați

INSTITUTUL DE STUDII ȘI PROIECTĂRI CĂI FERATE

Aniversarea a 50 de ani de la înființare

Manifestările organizate cu ocazia aniversării a 50 de ani de la înființarea Institutului de Studii și Proiectări Căi Ferate s-au desfășurat în sala de festivități a Ministerului Transporturilor, la data de 4.12.1997.

La aceste manifestări au participat, în afară de salariații institutului, actualii conducători ai Ministerului Transporturilor și ai Societății Naționale a Căilor Ferate Române, foști conducători tehnici ai ministerului și ai Căilor Ferate Române, conducători de la alte unități colaboratoare (din învățământul superior, institute de cercetare și proiectare, societăți de construcții etc.), precum și beneficiarii ai proiectelor realizate de ISPCF. În număr impresionant au participat și foștii salariați ai institutului, actuali pensionari, care în timp au purtat făclia aprinsă a activității de proiectare și au predat ștafeta de la o generație la alta.

Într-o sală arhiplină, cu peste 500 de ocupanți, între vorbitorii care s-au perindat la cuvânt sunt de subliniat cuvântările: dlui director general al institutului, ing. **Andrei Abăluță**, care a evocat principalele etape de dezvoltare ale căii ferate pe care ISPCF le-a parcurs sau urmează să le parcurgă; dnului ing. **Marin Măroiu**, care timp de peste 20 de ani a coordonat din partea conducerii MTTc, ca ministru adjunct, activitatea de investiții și proiectare; domnul Măroiu a vorbit despre legătura indisolubilă între proiectanții din ISPCF și calea ferată, ilustrând câteva probleme tehnice deosebite care au fost soluționate de proiectanții feroviari în etapa de modernizare și dezvoltare a rețelei de cale ferată; dnului ministru **Traian Băsescu**, care a ilustrat realizările proiectanților din trecut și din perioada actuală, în ce privește adaptarea la economia de piață și pregătirea studiilor proiectelor necesare pentru dezvoltarea infrastructurii feroviare. În mod concret, domnul ministru Băsescu a evidențiat profesionalismul celor care au întocmit studiul de fezabilitate pentru reabilitarea Coridorului IV, studiu care a fost prezentat la Conferința celor 24 de la Bruxelles și care a fost deosebit de apreciat, ca urmare, promițându-se o susținere financiară pentru materializarea acestuia.

În final, dl ing. **Gheorghe Marinescu**, secretar de stat, șef Departament Căi

Ferate, a făcut o scurtă trecere în revistă a celor 50 de ani de proiectare în domeniul feroviar, considerând ziua de 4.12.1997 "a treia epopee din istoria Căilor Ferate Române".

După cum se vede, la această manifestare s-a făcut un amplu bilanț al realizărilor ISPCF, dar nu foarte complet. Din aceste considerente este necesar de a completa astfel realizările ISPCF-ului cu o subliniere a soluțiilor tehnice aferente în timp căilor ferate române și care au condus în final la integrarea mai rapidă a acestora în Europa. În acest sens se poate spune că joncțiunea în timp cu administrațiile căilor ferate vecine s-a realizat la nivelul tehnicii mondiale.

Printre specialitățile care au concurat la acest lucru sunt lucrările căilor ferate de artă, de instalații, electrificarea (având același gen și compatibil cu vecinii) etc.

Lucrările ISPCF cu specific feroviar s-au făcut cunoscute chiar în lume, întocmindu-se, printre altele, un studiu general de electrificare a căilor ferate în Grecia, precum și proiectul de execuție a primei linii electrificate Salonic-Idomeni etc.

Tot cu această ocazie s-a constatat pregnant că ISPCF a fost și trebuie să fie singura pârghie tehnică în mâna SNCFR, cu ajutorul căreia s-au rezolvat și se vor rezolva toate proiectele de viitor din amplul program care apare la orizont.

Această manifestare s-a desfășurat într-o atmosferă extrem de caldă și printr-o prezență în mijlocul salariaților și pensionarilor ISPCF a unor personalități din cadrul asociațiilor ingineresti din diverse domenii. În acest sens este de remarcat prezența președintelui Asociației Generale a Inginerilor din România, dr. ing. **Mihai Mihăiță**, care a transmis atât salutul din partea AGIR, cât și salutul personal către toți salariații ISPCF, ca un fost coleg.

La încheierea acestei manifestări, conducerea Asociației Inginerilor Feroviari Români a transmis calde felicitări, împreună cu urarea: "La mulți ani, oameni ai Institutului de Studii și Proiectări Căi Ferate!"

ing. Ion Spack

LUCRĂRILE CELUI DE AL 25-LEA CONGRES AL AGIR

Luările de cuvânt ale delegațiilor

(Urmare din nr. 23/1997)

Cuvântul domnului prof. dr. ing. Horia Colan,
membru corespondent al Academiei Române,
Membru de Onoare al AGIR,

Domnule președinte,

Voi fi foarte scurt. Aș caracteriza activitatea din ultimii 4 ani a conducerii AGIR prin competență, dinamism, îndrăzneală și perseverență. Mi-am adus aminte de niște cuvinte foarte vechi, din secolul al XVI-lea, ale lui Wilhelm de Orania, organizatorul răscoalelor din Olanda împotriva spaniolilor: "Nu este necesar de a spera, pentru a întreprinde și nici de a reuși, pentru a persevera". Cu atât mai mult nu trebuie să dezarmăm unde posibilitățile și rezultatele atestă că putem avea cele mai justificate speranțe pentru viitor, dacă vom lucra cu perseverență.

Relațiile și cooperarea între AGIR și Academia Română - Secția de științe tehnice - cred că sunt pe un făgaș bun. În curând se va realiza și Academia de Științe Tehnice, cu sprijinul și aprobarea Academiei Române. Dar, o cooperare mult mai strânsă cu Academia Română este dorită. Exemplu bun este cel al Filialei AGIR din Cluj, care împreună cu Filiala Academiei Române, organizează, de ani de zile, simpozioane de comunicări științifice comune și publică - în condiții grafice aproape de excepție - lucrările prezentate în cadrul manifestărilor științifice legate de Zilele Academice Clujene.

Mă gândesc, de asemenea, că în domeniul istoriei tehnice este cazul să se urmeze exemple ale înaintașilor, care să formeze inginerii tineri. Cred că ar fi bine ca în cadrul AGIR să se înființeze "Comisia de istorie a științei și tehnicii". Se va putea colabora mai bine cu Comitetul Român de Istorie și Filozofia Științei și Tehnicii, care din acest an a adăugat în titlatura sa "și științei". A avut loc în luna iulie a acestui an "Al XX-lea Congres internațional de istoria științei", la Liège, și genericul său a fost "Știință, tehnologie și industrie".

O altă propunere a mea este să se aibă în vedere că, în atâtea țări din lume, un inginer nu poate să-și exercite profesiunea dacă nu face parte dintr-un corp ingineresc organizat. De exemplu, după teză și un doctorat la Paris, un inginer, pentru a lucra în Canada, trebuie să treacă examene în fața organizației inginerilor. Se poate găsi o modalitate, prin AGIR, ca inginerii din România - care se apropie ca număr de jumătatea intelectualității române - să fie cuprinși într-o organizație puternică.

În lume, toate societățile naționale ingineresti au mari greutăți, cu excepția țării în care inginerii trebuie să fie încadrați în acestea.

Prin cuprinderea tuturor inginerilor se va putea realiza și dezideratul nostru de a se da grade profesionale inginerilor, ca în trecut - de la inginerul I, II, III, la inginer inspector și inginer inspector general. Marile noastre inginerii care au lucrat în conducerea Societății Politehnice și, apoi, a AGIR-ului, aveau grade de inspector general.

Vă mulțumesc pentru atenție!

Cuvântul domnului ing. Traian Tomescu, membru
al Consiliului, președintele Filialei Brașov

Stimați delegați,

Întâmplarea face să mă racordez la cele spuse de dl acad. Horia Colan, prin a vă aduce la cunoștință că, la Congresul al XI-lea al AGIR, ținut la Brașov în anul 1932, se puneau în discuție legile privind exercitarea profesiunii de inginer. Printre oamenii deosebiți care au luat cuvântul s-a aflat și Spiru Haret. Îmi exprim acordul, din partea Filialei Brașov, cu propunerea dlui H. Colan, pe care am notat-o chiar pentru Comisia de propuneri, de a se constitui o Comisie de istoria științei și tehnicii în AGIR.

În acest an, Filiala Brașov și-a revigorat activitatea, realizând un simpozion de fiabilitate și o întâlnire cu președinții filialelor din țară, la care mulți dintre colegii prezenți au participat.

Pentru anul 1998, lansăm cu această ocazie, din partea Filialei Brașov, chemarea la o întâlnire la Brașov, fie că va fi o reuniune a președinților de filiale, fie că va fi o ședință de Consiliu. Nu am pretenția de a organiza un congres, ca în 1932, dar poate că în anul 2032 brașovenii îl vor avea!

Colocviul "Creativitate, inventică, robotică", organizat în acest an de Filiala Brașov, se transformă în anul 1998 în simpozion și lansăm invitația de participare națională, deocamdată. Mai informez că - așa cum este menționat în raportul președintelui, care este o revelație și căruia Filiala de la Brașov i se alătură - noi am elaborat studiul preliminar pentru construirea aeroportului Brașov, pe care, împreună cu Consiliul Județean, l-am trimis la Strasbourg, ca să primim un sprijin european și - alături de specialiștii din Ministerul Transporturilor - vom participa la construcția replicii avionului "Vlaicu". În acest fel, arătăm că nu ne uităm istoria și suntem cu totul de acord cu propunerea dlui acad. Horia Colan privind înființarea unei Comisii de istorie a tehnicii - pe care doresc s-o sprijin direct cu cunoștințele mele în istoria aviației.

Propunerea privind "Legea inginerului" este cuprinsă în Programul de activități, dar sugerez ca ea să aibă la bază un studiu socio-profesional privind profesiunea de inginer. Noi am început acest studiu pentru inginerii din industria aeronautică (care în timp au fost circa 2500-3000, iar azi sunt circa 1500-2000), pe care îl vom definitiva cu ajutorul colegilor de la Bacău, cu care vom colabora și în cele propuse de el privind managementul și incubatoarele de afaceri.

Una din problemele principale ale Asociației se referă la situația de azi a inginerilor: câți suntem, ce vrem să facem și unde vrem să mergem? Eu am convingerea optimistă că AGIR - pe făgașul pe care s-a angajat, mai ales în ultimul an, de a nu sta deoparte și de a privi la ce face alții - va reuși să contribuie la mai bine pentru toată lumea.

Vă mulțumesc!

Cuvântul domnului dr. ing. Sorin Dimitriu,
președintele FPS și vicepreședinte al AGIR

Nu vreau să vă rețin prea mult, dar vreau să vă întăresc spiritul optimist în mersul României. Într-adevăr, noi trebuie să utilizăm mai mult forța tehnică, competența specialiștilor noștri. Însă, această abordare este totuși incompletă. La fel de adevărat este că trebuie să avem în vedere și un al doilea element când ne implicăm într-o decizie economică, și anume: dacă avem pentru cine să producem. Putem produce tot și putem produce mult, dar astăzi trebuie să ne întrebăm și dacă ceea ce producem are un utilizator, o cerere. Acesta este un element fundamental în dimensionarea politicii economice. O abordare nerealistă a producției, care nu ține seama de cerere, nu este corectă. Un exemplu clar este oferit de un sector foarte important înainte de 1990, industria textilelor, dar care este în mare dificultate astăzi, din cauza concurenței. Și mai sunt astfel de sectoare.

Evident, trebuie soluționată competitivitatea produsului, sub aspectul calității și al costurilor. În acest sens, România are nevoie de o infuzie masivă de capital străin, care dacă nu se face simțit, în anii 1998 și 1999, în structurile principale ale industriei românești, acestea vor fi compromise, indiferent de calificarea specialiștilor noștri tehnici, de voința politică și de faptul că inginerii tineri nu mai pleacă, ci rămân în țară. Reușita reformei românești este în venirea capitalului

străin. Atât din cauza lipsei uriașe de mijloace bănești interne - transpusă în lipsa programelor de investiții - cât și a capitalului de lucru, elemente fundamentale pentru a avea în funcțiune o structură industrială.

Din păcate, nu avem încă o legislație prea atractivă pentru capitalul străin. Ameliorările ei sunt în lucru. Competiția dintre țările în curs de dezvoltare pentru a atrage capital străin este defavorabilă României, căci - spre exemplu - în Brazilia, în numai 5 zile, aportul de capital străin a fost de 1,7 miliarde de dolari, ca rezultat al unei legislații mai atractive și al unor eforturi corespunzătoare.

Guvernul ar trebui să acorde mult mai multe facilități capitalului străin și să se implice mai mult în relansarea structurilor industriale care nu au putut fi încă privatizate.

Sectoarele cu infuzie de capital străin se vor relansa. Această relansare se va vedea începând cu trimestrul II al anului viitor, când o parte a programelor de investiții vor intra în operare. Dar sunt și sectoare neatractive pentru capitalul străin. Aceste sectoare sunt compromise. Pentru că - indiferent de cât de strategic este un sector (și pe ce baze definim ca strategic un sector este o problemă) - dacă nu există posibilitatea susținerii sale financiare de la buget, acest sector dispare.

Trebuie să adăugăm și situația specială a sistemului bancar, care - în afară de garanțiile guvernamentale ce afectează bugetul - a practicat credite neperformante la un volum dramatic pentru sistem. Astfel, sistemul bancar trebuie susținut de la buget. Așa s-a întâmplat cu Banca Agricolă și în aceeași situație dramatică sunt încă trei bănci de stat care, evident, nu pot fi lăsate de guvern să cadă și deci tot bugetul va trebui să acopere volumul de pierderi produse prin creditele angajate de bănci în proiecte nesemnificative sau fără eficiență.

Prin urmare, s-a acumulat un volum de erori care blochează măsurile de relansare, la care desigur se adaugă și stângăcii evidente. Probabil că, după 1 decembrie, va exista o formulă de guvernare cu mai mulți tehnocrați, care să relanseze economia.

Fondul Proprietății de Stat este o instituție foarte importantă a reformei. Aici se vor concentra, de fapt, deciziile majore, atât prin preluarea unor agenții care funcționează acum pe lângă guvern, cât și printr-un rol nou în dimensionarea bugetului național, implicit pentru dimensionarea programelor de dezvoltare, care acum nu mai există sau sunt foarte modeste. Începând cu exercițiul financiar 1998, acestea vor fi în gestiunea FPS, asigurându-se astfel o parte din finanțarea necesară programelor de relansare industrială.

Cu siguranță, AGIR-ul va fi utilizat mai mult și în cadrul comisiilor consultative, care s-au creat sau urmează să se creeze pe lângă FPS. Fiecare comisie va apela la specialiștii români, care au o mare pregătire și informații suficiente care să le permită să se implice în procesele reformei. Dar, repet, aceasta trebuie să se facă pe principii economice. Orice alt criteriu în dimensionarea efortului nostru nu este de natură să determine - pe termen mediu sau lung - succesul reformei. Abordarea realistă, cu spirit de chirurg, a reformei este astăzi obligatorie. Orice întârziere a acesteia este de natură să ne compromită în viitor.

Vă mulțumesc!

Cuvântul domnului conf. ing. Gabriel Popescu,
membru al Consiliului,
președintele Filialei Maramureș

Stimate domnule președinte al AGIR, onorat prezidiu, stimați colegi,

Am dorit să iau cuvântul în numele Filialei Maramureș, o filială îndepărtată geografic, dar apropiată sufletește de centrul activității noastre, de Consiliul nostru și de București - centrul AGIR-ului.

Filiala Maramureș a obținut rezultate pozitive, antrenând pe cei circa 300 de membri ai săi și prin colaborare atât cu societăți geologice, de fizică și ale inventatorilor, cât și cu agenții economici din țară. Nu am reușit încă să colaborăm eficient cu filiala AGER. Rezultatele le-am obținut nu numai prin organizarea de manifestări tehnico-științifice, ci și prin expertizări și consultanță. Punctele noastre de vedere au fost însușite în cadrul dezbaterilor la Legea minelor.

Filiala Maramureș este membru în Centrul de sprijinire tehnică a întreprinderilor mici și mijlocii, care activează cu fonduri PHARE.

Avem relații bune cu mass-media locală și chiar cea centrală, în care suntem mai des pomeniți decât în "Univers ingineresc".

Exprim, în numele Filialei Maramureș, acordul cu materialele prezentate la Congres și le voi da vot aprobativ.

La Programul de activitate a AGIR pe următorii patru ani propun să se completeze, la prevederea editării de manuale, și editarea de îndrumătoare-memoratoare, iar - în colaborare cu Editura Tehnică - să se publice legislația tehnică din România și să se aibă în vedere realizarea și editarea unui Mare lexicon tehnic român. De asemenea, propun publicarea în volum a lucrărilor Congresului, spre a fi și un îndreptar pentru viitor.

Trebuie să ne preocupăm de realizarea unei sinteze de istorie a ingineriei, în cadrul căreia să fie prezente marile personalități, precum Ion Ghica și inginerii din familia Brătianu.

Mai propun inițierea de către AGIR a unui document privind necesitatea de ingineri, în care să se arate că în țara noastră nu există inflație de ingineri. Mai ales că trebuie să avem în vedere rețehnologizarea și reinginerizarea economiei.

În încheiere, vreau să menționez că, în numele Filialei Maramureș, exprim acordul cu implicarea AGIR în politica economică de interes general.

Vă mulțumesc pentru atenție!

(Continuare în nr. viitor)

ACADEMIA DE ȘTIINȚE TEHNICE DIN ROMÂNIA

La început de drum

(Urmare din pag. 1)

Să-mi fie, însă, îngăduit să constat că în țara noastră nu s-a dat întotdeauna și nu se dă nici în prezent importanța cuvenită omului de știință din domeniul științelor tehnice.

Academia de Științe Tehnice din România s-a înființat ca un forum, la nivel național, cu scopul de a consacra pe acei ingineri, deținători ai unui titlu științific, cu o contribuție deosebită în domeniul tehnico-științific, recunoscuți ca personalități consacrate prin realizări profesionale și lucrări științifice de specialitate. **Condițiile de alegere în rândurile membrilor ei nu sunt cu nimic mai prejos decât cele ce se cer la Academia Română**, cu excepția condiției de limită de vârstă, existentă la Academia Română, și care a fost eliminată,

considerându-se că nu vârsta cronologică, ci puterea de muncă și experiența acumulată sunt cele care contează în primul rând.

În același timp, Academia de Științe Tehnice din România este și un for activ care, în colaborare cu Academia Română, cu Ministerul Cercetării și Tehnologiei, cu Ministerul Educației Naționale și cu alte instituții și asociații profesionale ingineresti, stimulează cercetarea fundamentală și aplicativă, promovează conceptele interdisciplinare, efectuează cercetări, studii, expertize, conduce programe sau proiecte de cercetare științifică, organizează manifestări științifice, editează lucrări de larg interes, promovează contacte internaționale etc.

Exprimându-mi convingerea că ne îndreptăm pe un drum bun,

să urăm nou-înființatei Academii de Științe Tehnice din România, membrilor ei fondatori și viitorilor ei membri succese depline pe

drumul afirmării activității ingineresti de cel mai înalt nivel, convingși fiind că aceste succese vor însemna tot atâtea împliniri

pentru întreaga țară, căci, așa cum spunea odinioară marele nostru om politic Ion Brătianu: **"Țara nu se poate ridica decât prin ingineri"**.

STATUTUL

Academiei de Științe Tehnice din România

I. DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. Academia de Științe Tehnice din România se constituie ca forum, la nivel național, al personalităților din domeniul ingineriei, de dezbateri și inițiativă, în promovarea și dezvoltarea cercetării, creației tehnice și a învățământului ingineresc.

Art. 2. Academia de Științe Tehnice din România are personalitate juridică, este autonomă, neguvernamentală, apolitică și cu activitate non-profit.

Art. 3. Academia de Științe Tehnice din România este constituită pe durată nedeterminată și are sediul în București, bd. Dacia nr. 26, sector 1. Sediul Academiei poate fi schimbat prin hotărârea Adunării generale.

Art. 4. Principalele obiective ale Academiei de Științe Tehnice din România sunt:

a) dezvoltarea cercetării fundamentale și aplicative, promovarea conceptelor interdisciplinare și identificarea noilor direcții de evoluție în domeniul științelor tehnice;

b) stimularea eforturilor și a realizărilor cercetătorilor științifici și promovarea asigurării protecției drepturilor de proprietate științifică;

c) colaborarea în domenii științifice de interes comun cu Academia Română, Ministerul Cercetării și Tehnologiei, Ministerul Educației Naționale, cu alte organizații și instituții guvernamentale, cu instituții de învățământ superior și de cercetare și cu asociații profesionale ingineresti;

d) inițierea și promovarea contractelor internaționale cu academii și instituții de profil, dezvoltarea relațiilor de colaborare și afilierea la organizații tehnico-științifice de prestigiu;

e) efectuarea de cercetări, studii, expertize, precum și conducerea sau, după caz, executarea de programe sau proiecte de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și de stimulare a inovării cât și a altor lucrări de specialitate tehnico-științifică, la solicitarea unor organizații și instituții publice sau private;

f) încurajarea realizărilor teoretice și practice în domeniul tehnico-științific prin acordarea de premii, diplome și medalii;

g) organizarea de manifestări tehnico-științifice, naționale și internaționale;

h) editarea unor lucrări de larg interes și a unor publicații periodice în profilul activității proprii.

Art. 5. În realizarea obiectivelor sale, Academia de Științe Tehnice din România își desfășoară activitatea în colaborare cu Asociația Generală a Inginerilor din România.

Art. 6. Organizarea și funcționarea Academiei de Științe Tehnice din România precum și resursele ei financiare se stabilesc prin prezentul Statut și Regulamentul de aplicare al acestuia.

Academia de Științe Tehnice din România, denumită în continuare **Academia**, are sigla **"ASTR"**.

II. MEMBRII ACADEMIEI

Art. 7. Academia are în componerea sa următoarele categorii de membri:

- membri titulari;

- membri corespondenți;

- membri de onoare.

Art. 8. Membrii titulari și membrii corespondenți sunt cetățeni români, aleși dintre personalitățile deținătoare a unui titlu științific, cu o contribuție deosebită în domeniul tehnico-științific, consacrate prin realizări profesionale și lucrări științifice de specialitate.

Membrii titulari sunt aleși de regulă, dintre membrii corespondenți.

Membrii fondatori nominalizați în actul de constituire a Academiei sunt de drept membri titulari.

Art. 9. Membrii de onoare pot fi:

a. personalități române și străine, de înalt prestigiu, cu autoritate științifică unanim recunoscută;

b. persoane fizice sau persoane juridice, din țară și străinătate, de o necontestată autoritate morală, care acordă un sprijin material important Academiei;

Art. 10. Numărul maxim al membrilor titulari și al membrilor corespondenți ai Academiei este de 201, din care majoritatea absolută sunt membri titulari.

Numărul membrilor de onoare este stabilit anual de Adunarea generală.

III. ALEGEREA MEMBRILOR

Art. 11. Alegerea membrilor în Academie se face în limita locurilor declarate vacante.

Art. 12. Propunerile pentru primirea în Academie pot fi făcute de:

a) secțiile de specialitate ale Academiei, pentru membrii titulari, propuși de regulă, dintre membrii corespondenți din secțiile respective;

b) membrii titulari ai Academiei, secțiile de specialitate ale Academiei, unități de cercetare științifică, de învățământ superior, asociații profesionale de profil și alte organizații cu activitate de prestigiu recunoscute pe plan național sau internațional în domeniul științei și tehnicii, pentru membrii corespondenți;

c) Prezidiul Academiei, pentru membrii de onoare, cu consultarea secțiilor de specialitate.

Art. 13. Propunerile pentru primirea în Academie se prezintă și se adoptă în cadrul secțiilor de specialitate.

Adoptarea, pentru membrii titulari se face prin vot secret cu majoritate de 2/3 din numărul total al membrilor titulari iar pentru membrii corespondenți și de onoare cu majoritate de 2/3 din numărul total al membrilor titulari și corespondenți ai secției respective.

Art. 14. Prezidiul Academiei analizează propunerile secțiilor de specialitate.

Propunerile, însușite de Prezidiu prin vot secret cu majoritate absolută, sunt supuse Adunării generale, care hotărăște asupra lor potrivit art. 33.

Art. 15. Adunarea generală hotărăște admiterea în Academie numai pe baza consimțământului scris al candidaților.

Cereri făcute în nume personal pentru primirea în Academie nu sunt luate în considerație.

Membrii fondatori ai ASTR

acad. Radu VOINEA

acad. Marius Sabin PECULEA

acad. Gheorghe BUZDUGAN

prof. ing. Panaite MAZILU,

membru de onoare al Academiei Române

prof. dr. ing. Horia COLAN,

membru coresp. al Academiei Române

prof. dr. ing. Mircea Stelian PETRESCU

prof. dr. ing. Dan GHIOCEL

prof. dr. ing. Vasile CĂTUNEANU

prof. dr. ing. Adelaida MATEESCU

prof. dr. ing. Șerban Gheorghe RAICU

prof. dr. ing. Florin Teodor TĂNĂSESCU

prof. dr. ing. Gleb DRĂGAN,

membru coresp. al Academiei Române

prof. dr. ing. Gheorghe Dorel ZUGRĂVESCU,

membru coresp. al Academiei Române

prof. dr. ing. Gheorghe ZGURĂ

prof. dr. ing. Aurelian STAN,

membru de onoare al Academiei Române

prof. dr. ing. Mihai GAFIȚEANU

acad. Alexandru BALABAN

prof. dr. ing. Aureliu LECA

prof. dr. ing. Mircea IVĂNESCU

acad. Toma DORDEA,

prof. dr. ing. Gheorghe SILAȘ,

membru coresp. al Academiei Române

prof. dr. ing. Ioan-Toma-Alexandru STĂNCULESCU

prof. asociat UPB dr. ing. Mihai MIHĂIȚĂ

prof. dr. ing. Mircea MARINESCU

prof. dr. ing. Tiberiu Dimitrie BABEU

prof. dr. ing. Oliviu RUSU

Conducerea ASTR

Membrii fondatori ai Academiei de Științe Tehnice din România, exercitând funcțiile Adunării generale, au ales în unanimitate următoarea componență a Conducerii ASTR:

președinte de onoare - acad. Gheorghe BUZDUGAN;

președinte - acad. Radu VOINEA;

vicepreședinți - prof. asociat dr. ing. Mihai MIHĂIȚĂ;

- prof. dr. ing. Mircea PETRESCU

secretar general - prof. dr. ing. Florin TĂNĂSESCU

președinte al Comisiei de cenzori

prof. dr. ing. Mircea MARINESCU

(Continuare în pag. 6)

STATUTUL

Academiei de Științe Tehnice din România

(Urmare din pag. 5)

Art. 16. Membrii titulari și corespondenți au dreptul de a participa la lucrările secțiilor de specialitate în care fac parte, ale Adunării generale și ale altor organe colective în care au fost aleși, de a se exprima prin vot la luarea deciziilor asupra problemelor puse în dezbateri, precum și obligația de a se implica activ și responsabil în realizarea obiectivelor stabilite de Academie.

Art. 17. Membrii Academiei au dreptul să menționeze în documentele oficiale și personale calitatea de membru titular, membru corespondent sau membru de onoare al Academiei de Științe Tehnice din România și să poarte insigna ASTR.

Art. 18. Calitatea de membru este personală și netransmisibilă.

Art. 19. Alegerea ca membru al Academiei este pe viață.

Membrii Academiei își pierd calitatea ce o au în cazul săvârșirii unor fapte prin care s-au adus grave prejudicii morale Academiei sau condamnării definitive la o pedeapsă privativă de libertate pentru o faptă intenționată gravă. Analizarea abaterilor și propunerile de excludere revin Prezidiului Academiei și sunt aprobate de Adunarea generală.

IV. ORGANIZAREA ACADEMIEI

Art. 20. Academia este organizată pe secții de specialitate și are filiale în centre teritoriale cu un potențial științific ridicat.

Pentru desfășurarea activității științifice înființează colective de cercetare, comitete, comisii, precum și fundații, muzee, edituri.

În vederea realizării și susținerii obiectivelor sale, Academia va putea înființa organizații economice, cu scop lucrativ, în condițiile legii.

Art. 21. Secțiile de specialitate sunt constituite ca unități funcționale ale Academiei și grupează pe toți membrii titulari și corespondenți în funcție de specialitatea fiecăruia.

Repartizarea numerică pe secții se face prin hotărârea Adunării generale.

Art. 22. În cadrul secțiilor de specialitate vor fi cooptați, peste numărul stabilit, membrii de onoare ai Academiei.

Art. 23. Structura, organizarea și atribuțiile secțiilor de specialitate sunt aprobate de Adunarea generală la propunerea Prezidiului Academiei.

În funcție de evoluția și complexitatea activității, secțiile pot fi înființate, restructurate, comasate, sau desființate prin hotărârea cu vot deschis a Adunării generale a Academiei în prezența a cel puțin 2/3 din numărul total de membri, luată cu majoritatea absolută a voturilor acestora.

Art. 24. Secțiile de specialitate au în principal următoarele atribuții:

- dezbate și hotărăsc asupra problemelor tehnico-științifice în domeniul lor;
- propun înființarea de colective de cercetare, comisii și comitete, coordonează și analizează modul de aducere la îndeplinire a sarcinilor ce le revin;
- propun participarea la manifestări tehnico-științifice în țară și străinătate;
- propun stabilirea de relații cu organizații naționale și internaționale și promovează acțiuni de colaborare cu acestea;
- propun acordarea de distincții

anuale pentru lucrări tehnico-științifice de valoare, în domeniu;

- adoptă propunerile pentru primirea de membri în Academie potrivit art. 12-13.

Art. 25. Ședințele secțiilor de specialitate au loc lunar și sunt constituite legal cu 2/3 din numărul total de membri titulari și membri corespondenți.

Hotărârile secțiilor sunt luate prin vot deschis, cu o majoritate de 2/3 din voturile membrilor titulari și corespondenți prezenți, cu excepția prevăzută la art. 13 din Statut.

Art. 26. Secțiile de specialitate sunt conduse de un Birou format din președinte, un vicepreședinte și un secretar științific, aleși pe o perioadă de 4 ani, prin vot secret, în condițiile art. 13, al. 2 și art. 25, al. 1.

Președintele secției este membru titular al Academiei și alegerea sa este confirmată de Prezidiul Academiei.

Președintele informează periodic Prezidiul Academiei asupra activității secției și a hotărârilor luate.

Art. 27. Filialele sunt înființate prin hotărârea Adunării generale și reunesc membrii Academiei dintr-o zonă teritorială cu pondere științifică.

Ședințele filialelor au loc lunar și sunt constituite legal cu 2/3 din numărul total al membrilor titulari și corespondenți.

Filialele sunt conduse de un birou format din președinte, membru titular al Academiei, un vicepreședinte și un secretar științific, aleși pe o perioadă de 4 ani prin vot secret cu o majoritate de 2/3 din voturile membrilor titulari și corespondenți prezenți.

Filialele sunt destinate să îndeplinească obiectivele Academiei în zona respectivă, în colaborare cu secțiile de specialitate.

Structura, organizarea și atribuțiile filialelor sunt aprobate de Adunarea generală la propunerea Prezidiului.

Art. 28. Colectivele de cercetare, comisiile și comitetele sunt constituite temporar sau permanent pentru efectuarea unor cercetări științifice în domenii interdisciplinare, în subordonarea Prezidiului, sau pe un domeniu specific, în subordonarea secțiilor.

Înființarea celor temporare se aprobă de Prezidiu, iar a celor permanente, de către Adunarea generală, în ambele cazuri, la propunerea secțiilor de specialitate.

Art. 29. Academia are un aparat de lucru încadrat cu personal științific de specialitate și administrativ, precum și colaboratori angajați în condițiile legii.

Structura, organizarea și atribuțiile personalului angajat se aprobă de Prezidiul Academiei.

V. ORGANELE DE CONDUCERE

Art. 30. Academia are următoarele organe de conducere colectivă:

- Adunarea generală a Academiei;
- Prezidiul Academiei;
- Biroul Prezidiului Academiei.

Art. 31. Adunarea generală este organul suprem de conducere al Academiei și este constituită din totalitatea membrilor titulari și corespondenți.

Membrii de onoare participă la adunările generale fără drept de vot.

Art. 32. Adunarea generală este convocată o dată pe an, în sesiune ordinară sau, în sesiune extraordinară, la inițiativa Prezidiului

sau la cererea a cel puțin 1/3 din totalul membrilor titulari și corespondenți ai Academiei.

Art. 33. Adunarea generală a Academiei este constituită statutar în prezența a cel puțin 2/3 din numărul total de membri titulari și corespondenți și ia hotărâri prin vot deschis cu majoritatea absolută a voturilor celor prezenți.

Pentru alegerea președintelui, vicepreședinților și secretarului general hotărârile se iau prin vot secret, în aceleași condiții de cvorum, cu majoritatea absolută a voturilor membrilor titulari și membrilor corespondenți prezenți.

Președintele Academiei, vicepreședinții și secretarul general sunt aleși dintre membrii titulari pe o perioadă de 4 ani.

Numărul vicepreședinților se stabilește pentru fiecare mandat, de Adunarea generală.

La alegerea membrilor titulari, hotărârile se iau de membrii titulari prezenți, prin vot secret, exprimat cu o majoritate absolută iar pentru alegerea membrilor corespondenți și de onoare hotărârile se iau de toți membrii prezenți, prin vot secret cu majoritate absolută.

Art. 34. Adunarea generală are următoarele atribuții principale:

- a) aprobă Statutul Academiei și Regulamentul de aplicare a statutului;
- b) alege președintele, vicepreședinții și secretarul general al Academiei;
- c) acordă titlul de președinte de onoare al Academiei, în condițiile art. 33;
- d) alege membrii Academiei;
- e) aprobă liniile directoare și programul anual de activitate al Academiei prezentate de Prezidiul Academiei;
- f) aprobă și modifică structura organizatorică precum și înființarea unităților menționate la art. 20 din prezentul statut și inclusiv, atribuțiile acestora;
- g) aprobă repartizarea numerică a membrilor titulari, corespondenți și de onoare ai Academiei pe secții de specialitate;
- h) aprobă darea de seamă anuală privind activitatea Academiei, proiectul bugetului de venituri și cheltuieli și descarcă Prezidiul de gestiune;
- i) aprobă excluderea din Academie a unor membri pentru faptele și în condițiile stabilite de art. 19;
- j) aprobă decernarea de premii, medalii și diplome anuale;
- k) alege Comisia de cenzori;
- l) stabilește, la propunerea Prezidiului Academiei, cotizațiile anuale ale membrilor Academiei;

Art. 35. Prezidiul Academiei asigură conducerea între adunările generale.

Prezidiul este format din președintele, vicepreședinții, secretarul general al Academiei, președinții secțiilor științifice ale Academiei și președinții filialelor Academiei.

Art. 36. Prezidiul Academiei îndrumă, organizează și coordonează activitatea Academiei în toate problemele științifice și organizatorice și ia măsurile ce se impun pentru realizarea acestora. Principalele atribuții ale Prezidiului sunt:

- a) prezintă anual Adunării generale rapoarte asupra activității Academiei;
- b) dezbate și adoptă programul anual de activitate al Academiei, pe baza propunerilor secțiilor de specialitate, ale filialelor și ale comisiilor și acționează pentru

realizarea acestuia;

- c) prezintă Adunării generale propuneri privind alegerea de membri ai Academiei;

- d) coordonează activitatea științifică a secțiilor de specialitate, filialelor și a comisiilor;

- e) propune repartizarea membrilor titulari și corespondenți pe secții de specialitate și cooperează în cadrul acestora pe membrii de onoare ai Academiei;

- f) examinează și propune înființări și modificări în organizarea Academiei;

- g) stabilește relații de colaborare științifică cu instituții similare din țară și străinătate;

- h) aprobă organizarea de către secțiile de specialitate și filiale a unor manifestări științifice;

- i) propune distincțiile anuale ale Academiei de Științe Tehnice din România;

- j) aprobă structura și Regulamentul de funcționare a aparatului de lucru al Academiei, precum și nivelul de remunerare al acestuia;

- k) aprobă editarea lucrărilor și publicațiilor periodice;

- l) propune cuantumul cotizațiilor anuale ale membrilor Academiei.

Art. 37. Prezidiul Academiei răspunde pentru întreaga sa activitate în fața Adunării generale.

Art. 38. Ședințele Prezidiului au loc trimestrial și ori de câte ori este nevoie și ele sunt constituite statutar în componența a 2/3 din numărul membrilor săi.

Hotărârile sunt luate prin vot deschis, cu majoritatea absolută a membrilor prezenți.

Art. 39. Biroul Prezidiului răspunde de conducerea Academiei între ședințele Prezidiului și este constituit ca organ executiv și operativ pentru realizarea sarcinilor stabilite de către Prezidiu.

Biroul Prezidiului este format din președintele, vicepreședinții și secretarul general al Academiei și se întrunește ori de câte ori este nevoie.

Art. 40. Președintele Academiei asigură conducerea operativă a acesteia între ședințele Biroului Prezidiului și reprezintă Academia în relațiile cu organele guvernamentale și neguvernamentale, cu alte instituții și organizații din țară și străinătate, precum și cu persoanele fizice.

În exercitarea atribuțiilor sale este sprijinit de vicepreședinții Academiei și de secretarul general.

Președintele emite decizii pe baza Statutului și legilor în vigoare, inclusiv de angajare a personalului Academiei.

În scopul asigurării unei mai bune și operative funcționări a Academiei, președintele poate delega o parte din atribuțiile sale vicepreședinților și secretarului general al Academiei cu precizarea exactă a competențelor acordate.

Art. 41. Secretarul general răspunde de activitatea administrativă a Academiei și are ca atribuții principale:

- a) pregătirea ședințelor Adunării generale, Prezidiului și Biroului Prezidiului;
- b) coordonarea întocmirii planurilor anuale de activitate ce se supun aprobării Adunării generale;
- c) coordonarea activității aparatului de lucru și a colaboratorilor angajați ai Academiei;
- d) redactarea raportului general anual privind activitatea Academiei;
- e) organizarea păstrării arhivei Academiei;
- f) asigurarea redactării proceselor verbale ale ședințelor organelor colective de conducere ale Academiei.

VI. VENITURI ȘI CHELTUIELI

Art. 42. Veniturile Academiei provin din:

- cotizațiile membrilor, stabilite anual, conform art. 34, lit "i" și art. 36, lit "l";

- donații și sponsorizări din partea unor persoane fizice și juridice din țară și străinătate;

- activitatea desfășurată prin membrii săi pe bază de convenții sau contracte de cercetare, potrivit art. 4, lit "e";

- vânzarea publicațiilor proprii;
- alte venituri realizate în conformitate cu obiectivele sale.

Art. 43. Veniturile Academiei sunt folosite pentru asigurarea funcționării acesteia, realizarea obiectivelor, achiziționarea și dezvoltarea patrimoniului propriu.

Art. 44. Membrii de onoare ai Academiei sunt scutiți de plata cotizației anuale.

Aceeași măsură se aplică și membrilor titulari și corespondenți, peste vârsta de 75 de ani.

Art. 45. Membrii din conducerea Academiei care îndeplinesc funcții eligibile stabilite de Adunarea generală pot primi o remunerare lunară.

Art. 46. O parte din veniturile Academiei sunt folosite pentru angajarea unor salariați permanenți sau temporari potrivit art. 29 din Statut.

Art. 47. Academia elaborează bugetul de venituri și cheltuieli și întocmește bilanțul contabil conform dispozițiilor legale aplicabile.

Art. 48. Academia poate deschide cont la orice bancă din România sau din străinătate, cu respectarea legislației în vigoare.

Art. 49. Operațiunile financiare ale Academiei vor putea fi făcute numai cu semnătura președintelui, a unui vicepreședinte sau a secretarului general, precum și de persoana care răspunde de activitatea financiar-contabilă, desemnată de președinte, pe bază de împuterniciri nominale scrise și purtând sigiliul Academiei.

Art. 50. Activitatea financiar-contabilă și gestiunea Academiei se țin de personal calificat și sunt supuse controlului Comisiei de cenzori, formată din 3 membri aleși pe patru ani de Adunarea generală.

Comisia își exercită atribuțiile în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

VII. DISPOZIȚII FINALE

Art. 51. Între Adunările generale ale Academiei interpretarea articolelor Statutului se face de către Prezidiu.

Art. 52. Dizolvarea Academiei se hotărăște de Adunarea generală prin vot secret a 2/3 din numărul total al membrilor titulari și corespondenți ai Academiei, lichidarea patrimoniului urmând a se face potrivit legii.

Art. 53. Modificarea prezentului Statut și a Regulamentului de aplicare se poate face de Adunarea generală la propunerea Prezidiului Academiei sau a 1/3 din numărul total al membrilor săi.

Art. 54. Academia are ștampila, insignă și însemne proprii, aprobate de Adunarea generală.

Ștampila Academiei este autentificată prin semnătura președintelui sau a persoanelor mandatate de acesta.

AGENDĂ EUREKA: BROKERAGE EVENT

Principala modalitate prin care rețeaua EUREKA stimulează crearea parteneriatelor pentru generarea de noi proiecte este organizarea de reuniuni "brokerage event" (târguri de idei).

Participanții, reprezentanți ai firmelor industriale, IMM-urilor, unităților de cercetare și universităților europene, își prezintă ideile/sugestiile de proiecte, cu scopul de a-și identifica partenerii cei mai potriviți pentru realizarea proiectului.

Brokerage-urile sunt pregătite de către secretariatele naționale ale țărilor interesate, pe o perioadă de 6-8 luni, astfel încât la momentul organizării reuniunii, participanții să beneficieze de un pachet cât mai complet de informații (catalog) despre ideile de proiect, profilul organizațiilor participante, activitățile desfășurate de acestea etc.

Scopul este formarea "consorțiilor" în jurul unor idei de proiecte cu caracter inovativ, astfel încât, într-o perioadă relativ scurtă de timp, 3-4 luni de zile, aceste idei de proiecte să poată fi promovate și să obțină statutul de proiect EUREKA.

Secretariatul român EUREKA are în pregătire următoarele reuniuni brokerage event:

"Apa: Sursă de viață - sursă de pericl"
4-6 martie 1998
Cracovia (Polonia)

Principalele țări care sprijină această reuniune sunt: Austria, Cehia, Elveția, Germania, Polonia, România, Slovacia, Slovenia și Ungaria.

Motivul promovării acestei reuniuni l-a constituit preocuparea pentru rezolvarea situațiilor pe care le generează inundațiile masive ce afectează anual o mare parte a țărilor europene (și în special pe cele din centrul Europei).

Brokerage-ul are trei secțiuni:

i) evaluarea și prevenirea, din punct de vedere hidrologic,

meteorologic, hidrogeologic, ecologic a cauzelor inundațiilor, precum și realizarea de sisteme de alarmare pentru aceste cazuri;

ii) producerea de apă potabilă (instalații, echipamente, tehnologii noi);

iii) tratamentul apelor reziduale și al nămolurilor rezultate în urma inundațiilor.

Info: Viorel Vulturescu

Tehnologii pentru producerea matrițelor
7-8 martie 1998
Marinha Grande (Portugalia)

Reuniunea a fost promovată avându-se în vedere rolul strategic al matrițelor, ștanțelor, șabloanelor etc. și, în general, al întregii industrii de profil. Principalele țări care sprijină această reuniune sunt: Elveția, Germania, Marea Britanie, Portugalia, Spania și Suedia.

Info: Ruxandra Râmnicăneanu

EUREKA întâlnește Asia
31 martie - 4 aprilie 1998
Macao

În săptămâna menționată se vor desfășura trei reuniuni:

◆ o expoziție de tehnologii;

◆ un brokerage event;

◆ o conferință internațională.

Rațiunea organizării acestora este creșterea fenomenului de globalizare a activităților economice și tehnologice, precum și preocuparea de promovare a tehnologiilor europene pe alte piețe.

Reuniunile își propun să apropie companiile europene și asiatică, în vederea promovării reciproce a produselor și tehnologiilor, precum și pentru realizarea unui transfer tehnologic în ambele sensuri, pe domenii de interes comun.

Cu această ocazie, dl Jose Mariano Gago, ministrul

portughez al științei, va prezida o conferință internațională, ocazie cu care participanții și autoritățile locale și chineze își vor exprima punctul de vedere asupra mecanismelor și oportunităților de cooperare economică și tehnologică între Europa și Asia.

Info: Viorel Vulturescu

Tehnologii pentru Textile
14-15 mai 1998
Istanbul (Turcia)

Reuniunea a fost promovată de Turcia, care are un potențial industrial și tehnologic semnificativ în acest domeniu, aproape toate marile concernele mondiale având reprezentate și fabrici în această țară, iar sectorul IMM-urilor de profil este foarte numeros și dispune de resursele financiare pentru dezvoltări tehnologice.

Principalele țări care sprijină această reuniune sunt: Austria, Elveția, Franța, Germania, Italia, Marea Britanie, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Rusia, Suedia și, bineînțeles, Turcia.

Secțiunile brokerage-ului vor fi:

i) tehnici și procese de proiectare (ergonomie, standarde de proiectare, brevete de creație, testări, tehnici CAD);

ii) dezvoltarea producției (fibre, textile industriale, cuverturi, furnituri, îmbrăcăminte, încălțăminte);

iii) producție (processe de pretratate, dimensionare, tehnici de vopsire și uscare, tehnici de coasere, mașini de producție integrate);

iv) protecția mediului (tehnologii de curățire, biotehnologii pentru procese integrate de tratare, tehnici de regenerare și reciclare, probleme de mediu la cultivarea plantelor pentru fibre naturale);

v) marketing (preferințe și solicitări ale clienților, solicitările pieței primare și pieței secundare, tehnologii noi pentru investiții optime, valoare adăugată prin practici tradiționale, promovarea produselor și modei, creativitate

și resurse umane).

Info: Ruxandra Râmnicăneanu

Secretariatul român EUREKA

București 70168,
Str. Mendeleev nr. 21-25, etajul IV
tel centrală: (01)650.20.80
tel/fax: (01)210.92.75

Persoane de contact:

Bogdan Drăganca (160)
Viorel Vulturescu (110)
Ruxandra Râmnicăneanu (110)

Adrese e-mail:

dbogdan@scou1.mct.ro
vvultur@scou1.mct.ro
rux@scou1.mct.ro

Revista revistelor

● Buletinul Asociației Române a Antreprenorilor de Construcții, ARACO, prezintă în numărul numărului 34-35/decembrie 1997, aspecte de la prezența românească la Târgul Internațional de Investiții - TI' 97 de la București, clasificarea activităților din economia națională - CAEN, un semnal legislativ, precum și aspecte din activitatea ARACO.

● Revista de tehnică informatică și telecomunicații, NTZ, editată de Asociația Inginerilor Germani în Electronică (VDE) și în numărul ei din noiembrie, un cuprins bogat. Reținem prezentările de noi produse: server Siemens pentru multicomunicații, utilizabil în rețelele întreprinderilor, convertor rapid media pentru Ethernet, tip TX-FX, instalație de comunicații Dect-Tam 857, analizor de rețea de 110 GHz, procesor de semnal digital DSP 1600, modul GSM tip "A1", utilizat ca bază tehnică pentru telefonie și transfer de date din și către autovehicule, sistem de supraveghere pentru rețele fixe. Demne de semnalat sunt și articolele având temele: "Clădire inteligentă cu sistem integrat de comunicații", "Soluții de instalare și întreținere pentru rețele aflate la distanță", "Pe drumul către o piață alternativă a comunicațiilor". De asemenea, sunt prezentate ultimele apariții editoriale VDE.

● Ultimele două numere pe anul 1997 ale Revistei Române de Mecanică Fină & Optică, publicație a Asociației de Mecanică Fină & Optică și a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Mecanică Fină, aduc în atenția cititorilor articole interesante ale unor cercetători din institutul de profil și ale unor cadre didactice de la Universitatea "Politehnică" din București și de la Universitatea din Metz-Franța. Reținem articolele referitoare la prezentarea mecatronicii și a subdomeniilor ei, utilizarea sistemelor de senzori în diferite domenii, măsurători, erori și incertitudini, metode matematice utilizate în măsurarea profilurilor complexe, precum și studiile dedicate utilizării diferitelor tipuri de oțeluri.

● Deosebit de interesante sunt cele două volume ale lucrărilor simpozionului internațional de energie nucleară SIEN '97, având tema "Managementul deșeurilor radioactive". Menționăm comunicările: "Aspecte ale securității nucleare la gestiunea deșeurilor radioactive", "Evaluarea riscului la incendii pentru centralele CANDU", "Experiența spaniolă în programul de management al deșeurilor radioactive", "Imobilizarea deșeurilor radioactive în polietilenă", "Analiza statistică a factorilor de concentrație pentru Cs¹³⁷", "Demografie și ecologie, la selectarea localizării centralelor atomoelectrice". De asemenea, sunt prezentate programele naționale în domeniul energiei nucleare din România și Iugoslavia.

● Din Noua Zeelandă ne-a sosit numărul pe luna noiembrie al revistei Engineering, editată de Instituția Inginerilor Profesioniști, din al cărui sumar spicim articolele: "De la universitate la industrie - calea către inovarea produselor", "Ce este important în managementul în domeniul protecției mediului", "Industria energiei electrice, stimulată de schimbările viitoare".

● Din numărul pe luna noiembrie al revistei editate de Asociația Inginerilor și Arhitecților din Israel reținem prezentarea centrului de dezvoltare (înființat împreună cu holdingul japonez Tokyo Semitsu), a centrului de inovare (cu finanțare din partea Uniunii Europene) și a investițiilor străine în domeniul industriei de high-tech.

ing. Georgiana Dumitru

Cotizațiile AGIR pentru anul 1998

stabilite de Consiliu în ședința sa din 7.11.1997 sunt:

- pentru membrii individuali
10.000 lei taxa de înscriere;
25.000 lei cotizația anuală;
- pentru membrii colectivi
250.000 lei taxa de înscriere;
500.000 lei cotizația anuală.

Tradiție inginerescă

Înființat în 1990 și afiliat apoi AGIR-ului, Clubul Politehnic Timișoara-București a reușit unirea într-o organizație neguvernamentală a acelor absolvenți ai Politehnicii din Timișoara care lucrează și locuiesc în București. Înființând acest club, organizatorii transformă tradiția agapei colegiale anuale în bază pentru alte acțiuni tehnice, culturale sau umanitare care să-i țină aproape pe foștii colegi.

Data acestei agape, 23 ianuarie, dorește să păstreze amintirea balului tradițional al Școlii Politehnice din Timișoara, eveniment monden important, înainte de război, al orașului de pe Bega, despre care avem ca primă dată sigură anul 1930. Atunci balul a fost prezidat de distinsul prof. dr. Victor V. Vălcovici. Balul se termina în 24 ianuarie, cu Hora Unirii înscăși în Piața Primăriei, marcând și astfel ce a însemnat pentru bănațeni unirea cu patria mamă, România.

Din anul 1976, agapa absolvenților Politehnicii

timșorene a adunat în București amintirile vieții studentești; evocând cu respect și admirație pe marii noștri profesori, comunicându-se reușitele și eșecurile, ne-am unit forțele pentru păstrarea percepțiilor morale, de disciplină tehnică și probitate profesională în care am fost pregătiți de Școala Politehnică din Timișoara.

Regretăm că dificultățile actuale împiedică tinerii absolvenți să se alăture grupului nostru, care se micșorează dureros prin dispariția în vârstă a veteranilor. Sperăm, însă, că reforma învățământului va asigura refacerea acelor puternice nuclee de învățământ superior care să se constituie în veritabile școli de tradiție și renume, capabile să creeze ulterior cluburi profesionale.

Nu trebuie să uităm că numai rădăcinile puternice ne împiedică să ne risipim în voia vânturilor, ne ajută să transferăm forța și experiența predecesorilor în visurile și realizările urmașilor.

ing. Viorela Anghelie Mocanu

Deoarece nu are o strategie de creștere economică

Executivul nu știe ce investitori să-și aleagă

Capitalul străin nu vine decât acolo unde se obține profit, iar competitiv devine cel care oferă cea mai promițătoare afacere. O piață este tentantă numai dacă are capacitatea de a absorbi capital. Degeaba are România o piață de 23 milioane de potențiali cumpărători, atâta vreme cât veniturile reale ale populației au scăzut periculos de mult și cât capacitatea maximă de plată nu depășește 9 miliarde \$. Deja firmele străine se plâng că cifrele lor de afaceri pentru România sunt în cadere liberă. Firma Daewoo a vândut pe piața internă de 12 ori mai puține mașini decât prevăzuse. Deși valoros în sine, capitalul de simpatie pe care l-am obținut în primele luni după alegerile din '96 s-a dovedit a fi destul de fragil. La finele lui '97 avem numai 3,4 miliarde de dolari investiții străine, din care 1,3 sunt realizați în acest an, față de 16 miliarde cât au ungerii. Cu câteva excepții (Romcim, Petromidia, IMGB, Ojelinox ș.a.), societățile mari nu au clienți. Reușitele inițiale ale programului Ciorbea de restructurare dură a industriei de stat, de privatizare rapidă și de macrostabilizare monetară au fost umbrite de lipsa de autoritate a premierului, de lipsa de experiență și incompetența managerială a unor miniștri, de gafele antologice care nu o dată au frizat ridicolul. Acceptarea - la presiunea sindicatelor și a străzii - a unui val de indexări și compensări salariale fără acoperire în creșteri ale productivității muncii, continuarea irrosirii de resurse în activități neperformante, listele "negre" de privatizare, stabilite fără discernământ, blocarea reformei printr-o politică fiscală inflexibilă - politică care a dus la transformarea firmelor private în "vaca de muls a națiunii" și la falimentarea acestora (300.000 de persoane provenite din sectorul privat rămase fără loc de muncă) - au dus la împotmolirea reformei economice. Consecința firească: scumpirile periodice (care au depășit în această toamnă cu 100% prognozele oficiale) și reaprinderea inflației. Aceasta s-a dublat de la lună la lună, iar în octombrie a ajuns la 6,5%, adică la o rată anualizată de 210%! Nici după un an de la instalare, cabinetul Ciorbea nu are o legislație stabilă și clară, care să stimuleze fără discriminare capitalul străin și autohton: Legea privatizării, legea investițiilor și normele de aplicare nu au părăsit Guvernul (la data redactării articolului - n.r.). Și ne mai mirăm de ce investitorii vin, se uită și pleacă. Executivul nu are un program punctual pe baza nevoilor economice ale țării, o ordine de priorități stabilite pe baza principiului eficienței și rentabilității. O reformă economică cere o strategie, și nu "un mare salt în

neconșcut". Ce vrem, de fapt, de la reformă? Cum vrem să arate economia și societatea românească dincolo de capătul tunelului? Ce va urma după restructurarea prin privatizare? Care sectoare de activitate vor fi stimulate să se dezvolte pentru a absorbi forța de muncă disponibilizată? Nimeni nu știe. Revine cabinetului recent remaniat sarcina tardivă și "ingrată" să elaboreze și să pună în practică, în regim de urgență, strategiile pentru reformă, care nu mai pot fi reduse la sintagmele: piață liberă, concurență, jocul cererii și ofertei. Politica "mâinii nevăzute a pieții", practică de executiv până la recentă remaniere, s-a dovedit periculoasă pentru o economie atipică, aflată în "moarte clinică". Din aceste motive este nevoie de un program dur de asanare în economia reală, îndeosebi în industrie, și de o reconstrucție a întregii fiscalități. Orice țară trebuie să-și canalizeze inteligent resursele de priorități și "ținte"

pentru care are cele mai mari șanse de dezvoltare. Este mai oportun să se investească capital străin în unitățile viabile, sau în "găurile negre" generatoare de pierderi, ariate și colaps social? Până când ne mai putem permite luxul să menținem structurile de producție de tip monopolist, generatoare de inflație? Pentru ca România să obțină profituri maxime și pentru a prinde "trenul european", în care sectoare să investim prioritar? În industria "grea" sau în cea "ușoară", în siderurgie și petrochimie sau în industria agroalimentară, în infrastructura rutieră, feroviară și în comunicații sau în turism și "parcuri tehnologice" destinate realizării de produse informatice? Este mai oportun să dezvoltăm zonele cu forță de muncă masiv disponibilizată, zonele libere și subregiunile cu arie mare de sărăcie, cum sunt județele Botoșani și Vaslui, sau cele de la polul opus, adică Timișul și Brașovul? Dacă este evident că trebuie dată "undă verde" pentru investițiile de portofoliu, prioritare

trebuie să aibă investițiile directe orientate pe producția de export. Atragerea de investitori străini este o condiție necesară, dar nu și suficientă. Nu putem accepta orice fel de investitori și în orice condiții. Este deosebit de important ca investitorii care ne dau târcoale să fie triați cu discreție. În nici un caz prin proceduri birocratice și prin filmarea cu "camera ascunsă" a negocierilor de afaceri. Pentru obiectivele strategice trebuie preferați partenerii cei mai atractivi, investitorii care provin din țări cu tehnologie performantă și cu management competitiv, de pe urma cărora România poate obține pe termen mediu și lung profitul maxim. Executivul, FPS-ul și managerii firmelor românești trebuie să știe că la negocierile cu investitorii străini angajează dezvoltarea economică a țării noastre pentru mulți ani de acum înainte. Deciziile lor trebuie să aibă la bază strategia de creștere economică a României.

Eugen Râpă

Dialog cu cititorii

În numele colectivului redacțional "Univers Ingineresc", dar și al meu - pentru că multe mi-au fost adresate personal - mulțumesc tuturor colaboratorilor și cititorilor noștri care au avut amabilitatea să ne feliciteze cu ocazia sărbătorilor de Crăciun și de Anul Nou și să ne ureze tradiționalele "La mulți ani!", "Multă sănătate și fericele!" etc. La care unii au adăugat și urarea-dorință "La «Univers Ingineresc» mai bun!" Ceea ce, bineînțeles, ne dorim și noi și ne propunem să înfăptuim, cu un sprijin ceva mai substanțial din partea dumneavoastră, stimați cititori, în anul care a venit.

Sprijin îndeosebi în ceea ce privește informarea redacției "în timp util" despre evenimentele tehnico-științifico-economice organizate de către filialele AGIR sau petrecute în zonele respective, cu convenita lor "filtrare" - în funcție de însemnătatea evenimentului, ca și de interesul general al cititorilor - în ceea ce

privește dimensionarea articolelor propuse. Desigur, ca publicație editată de Asociația Generală a Inginerilor din România, "Universul Ingineresc" are în primul rând menirea - și Colegiul de redacție veghează la aceasta - de a reflecta activitatea, obiectivele, opiniile, realizările și problemele cu care se confruntă membrii AGIR, filialele, societățile ingineresti, inginerii, în general. Din păcate, nu toate domeniile ingineresti și zonele țării sunt prezente în paginile ziarului (și nu numai din vina noastră), după cum unele domenii, mai active într-ale informării, revendică spații nu întotdeauna justificat de mari în raport cu însemnătatea evenimentelor relate. Adoptarea unui caracter festivist, gen "Gazetă de perete", n-ar servi însă, cred, obiectivelor pe care și le-a propus AGIR. La câte simpozioane, seminarii și colocvii se țin azi...

Un alt sprijin mai substanțial pe care îl așteptăm din partea dumneavoastră se referă la sondarea posibilităților de difuzare a "Universului Ingineresc" și în afara AGIR, în profilul dv. teritorial în care aveți, inevitabil, relații de bună colaborare. Nu numai și nu în primul rând din considerente financiare, cât mai ales prin prisma obiectivului fundamental

pe care și l-a stabilit Asociația - reconfirmat și de recentul Congres XXV - de a se afirma și mai mult ca o forță primordială a societății civile românești. Or, pentru aceasta, trebuie în primul rând exprimate opinii pertinente, documentate "beton", dar apoi mai trebuie ca aceste opinii să ajungă la urechile (mă rog, sub ochii) celor împunătorii vremelnici de către nație întru luarea deciziilor.

Caragiale - dacă nu mă-nșel - își exprimase la un moment dat tristețea că "mai bine de jumătate din cei pentru care scriu nu știu să citească". La noi, nu mai e cazul, încă. Dar pentru a face ca opiniile dumneavoastră, ale noastre să fie considerate ca "exprimate public", trebuie ca "Universul Ingineresc" să fie efectiv oferit publicului, cu riscurile economice inerente. Numai așa se va putea spune că ne-am făcut până la capăt datoria autoasumată, de a pleda pentru locul și rolul inginerului în societatea românească actuală și viitoare. Cât despre cei ce nu vor mai fi știind să citească, opiniei publice îi revine menirea de a-i arăta cu degetul.

Încă o dată mulțumesc tuturor colaboratorilor și cititorilor noștri, urându-le un la fel de călduros și din inimă "La mulți ani!"

Alexandru Mărculescu

ANUNȚ IMPORTANT din partea conducerii AGIR

În atenția filialelor/societăților componente și a membrilor colectivi ai Asociației

În conformitate cu "Programul-cadru de activitate al AGIR", aprobat de cel de-al 25-lea Congres și publicat în nr. 21/1997 al "Universului Ingineresc" și în conformitate cu propriile orientări, adresăm conducerilor filialelor/societăților profesionale din cadrul AGIR și ale organizațiilor afiliate (membri colectivi) rugămintea de a ne transmite până la data de 1 februarie 1998 programele de activități ale acestor organizații pe anul 1998.

Aceste programe sunt necesare pentru elaborarea și coordonarea programului global de activitate a Asociației și pentru mediatizarea lor.

Pe parcursul derulării programelor, așteptăm de asemenea să ne transmiteți periodic informații despre modul de desfășurare a activităților realizate și materiale pentru publicarea în "Univers Ingineresc".

Notă: Punctele de vedere exprimate în articole aparțin autorilor.

"Univers Ingineresc" - ISSN 1223 - 0294

COLEGIUL DE REDACȚIE

- dr.ing. Sorin Dimitriu
- prof.ing. Aristide Dodu
- prof.dr.ing. Gleb Drăgan,
membru corespondent al Academiei Române
- prof.dr.ing. Dan Ghiocel
- dr.ing. Cristian Mihail
- dr.ing. Mihail Mihăiță
- ing. Viorica Anghelii Mocanu
- prof.dr.ing. Dumitru Teaci
- acad. Radu Voinea

Tipar: Grupul draço print
TIPOGRAFIA FED Calea Rahovei 147,
sector 5 - București; Tel.: 335.93.18; Fax: 337.33.72

COLECTIVUL REDACȚIONAL

Redactor - șef: Alexandru Mărculescu
Colaboratori: ing. Ion Rozanide, ing. Cristian Guță, ing. Mihai Olteneanu, ing. Georgiana Dumitru
Correspondenți: ing. Gh. Moraru (Galați), Eugen Râpă (Iași)
Secretariat tehnic: ing. Gabriela Dumitrescu
Tehnoredactare computerizată: ing. Daniela Teșcan
Responsabil producție/difuzare: Georgeta Pupezescu
Redacția: B-dul Dacia nr. 26 (fost M. Einescu nr. 8), sector 1, București, tel.: 211.7951.
Sediul central AGIR: Calea Victoriei nr.118, tel. 659.2395, fax: 312.5531. Cont AGIR: 45.10.04.82 - BCR - Filiala sector 1 - București

ABONAMENTE

la bilunarul de opinie și informare "Univers Ingineresc", editat de Asociația Generală a Inginerilor din România, puteți face prin intermediul Asociației. Informații suplimentare la sediul central AGIR din București sau la redacție, la telefoanele din caseta editorială.